

Den vody V centru Hradce Králové se běžci odvážili na pohyblivou lávku. Vítězové brali bečky piva

Přeběhnout, nebo doplavat? Jen jeden pokus překonat pohyblivou lávku přes řeku Labe měli odvážlivci, kteří se v pátek na celodenní show Den vody v Hradci Králové vydali na kluzkou cestu z jednoho břehu na druhý. Lávka byla dlouhá osmačtyřicet metrů a zatímco pro některé běžce skončila cesta koupelí, vítěz získal padesátilitrový a první žena třicetilitrový sud piva. Foto: Martin Veselý, MAFRA

Redaktorka MF DNES vynesla v sobotu na Sněžku 38 lahví vody

Před všemi horskými vynašeči smekám

Práci vysokohorských vynašečů, kteří před desítkami let zásobovali Sněžku, si vyzkoušela i redaktorka MF DNES. V sobotu se postavila na start osmého ročníku závodu nosičů Sherpa Cup společně s dalšími pětadvaceti lidmi. Ženy si na svá bedra naložily dvacet kilo, muži nesli zátěž o čtyřiceti či šedesáti kilogramech.

Kateřina Vaníčková
redaktorka
MF DNES

PEC POD SNĚŽKOU Okolo půl deváté ráno se skupinka podle některých kolemjdoucích „bláznů“ schází u dolní lanovky v Peci pod Sněžkou. Organizátoři už mají vyskládané balíky lahví, které se stanou za malou chvíli i nákladem redaktorky.

„Tady máte číslo a tady je zátěž. Tu si narovnejte do batohu podle svého,“ říká při registraci organizátorka akce Daniela Bláhová.

S číslem 33 tedy mířím ke krosně a třem balíkům vody doplněné o dvě další lahve, dohromady na mě v pozoru čeká 38 lahví vody. V tu dobu už mě začíná opouštět optimismus i odhodlání, které jsem ještě den před tím v redakci měla. „Cíl je Poštovna Sněžka. Vychází se z Pece směrem Obří důl a kolem Slezského domu na polské straně,“ vysvětluje Bláhová.

Začínám skládat vodu do batohu, první balík se vleze statečně. S druhým začíná být problém a třetí už musím cpát násilím. Po lehkém zápasení pyšně zavírám narvaný batoh. Dvě lahve, které by cestou jistě trpěly klaustrofobií, oblepuji izolací kolem batohu. Hotovo! „Přesně v deset startujeme,“ zní z reproduktoru.

V tu dobu už mě odhodlání opouští úplně. Patnáct minut před startem stepuji u batohu a jen si s pokorou prohlížím všechny „namakan-

Před startem V Krkonoších se uskutečnil další ročník závodu horských nosičů Sherpa Cup, zátěž si zkusila i redaktorka MF DNES. Foto: K. Vaníčková

Pod vrcholem Z Pece na Sněžku to Kateřině Vaníčkové trvalo přesně dvě hodiny a čtyři minuty. Foto: K. Vaníčková

ce“. „Už to jdu potřetí, pokolikáté vy,“ ptá se při společném focení Lucka, pro kterou vypadá dvacet kilo na zádech jako nic. Na mě moje krosna teprve vykukuje zpoza rohu, kam jsem ji odložila a popravdě čekala, jestli náhodou nezmiží - „ne, že by se v Česku kradlo.“ Teď už si svou nemalou zátěž beru i já, za pomoci se ji snažím vyhodit na záda. Malé zavravorání a jde se.

Po odpočítání jedné minuty je tady start. Někteří „blázní“ vyběha-

jí. Já pomalým, ale jistým krokem vyrážím za nimi. Po prvních metrech si říkám, že to nebude tak zlé, jak se zdálo. „Koukejte, co to nesou. To bych nést nechtěl, ale zase to není nic hrozného,“ komentují kolemjdoucí zástup nosičů.

„Skončit můžete kdykoliv“

Svízně tempo mě drží nějakou dobu, než dojdou školní výlet, který zatarasí malou cestičku. V tu dobu začínám pociťovat první bolesti - záda, nohy i ruce. Snažím si trochu

Už to je kousek, to dáš, běž. Teď už to nesmíš vzdát!

ulevit, protahuji ruce, krčím se takovým stylem, že by se ani Hrbáč nestyděl a stále pamatují na slova organizátorů: „Cestou je zakázáno si zátěž sundávat. Skončit můžete kdykoliv.“

Kochání krajinou nechávám na jiný, před očima se mi střídá pohled na kameny a prach. Už to je kousek. „Jdu to potřetí a rok od roku je to snad horší,“ říká vynašeč, který má na zádech šedesát kilo a přitom si neodpouští poznámku: „Dvacet kilo nemůžete ani cítit.“ Šedesátku okusilo jen pět mužů, přičemž dva svou pouť vzdali ještě před cílem.

Při každém zastavení kontroluji kopec, který se nekonečně táhne. Když vtom vycházím u Slezského domu na polské straně. V tu chvíli je Sněžka na dohled a na mě padá jistá úleva. Při proplétání mezi lavicemi závidím všem, kteří si sedí a bezstarostně popíjejí pivo.

Pokračuji cestou, kudy dříve chodili krkonošští vynašeči a blížím se k cíli. V tu dobu na mě padá největší krize. „Už to je kousek, to dáš, běž. Teď už to nesmíš vzdát,“ křičí turista, kterému vracím jen zadýchané: „díky.“

Krůček po krůčku lezu po nové cestě k Poštovně, vedle mě šplhá další šerpa, který lehce k mé škodolibosti taky nevypadá úplně čerstvě. Posledních pár metrů je jako v mlze.

„Gratulujeme, tak redaktori neumi sedet jen u počítače, jo?,“ slyším první gratulace. Ještě pár plácnutí po krosně a zátěž mizí z ramen. Teď přichází teprve radost z cíle a značná úleva. Z Pece na Sněžku mi to trvalo přesně dvě hodiny a čtyři minuty. Nejrychlejší žena to zvládla za jednu hodinu a šestadvacet minut. Zpět se vracím už lanovkou a před všemi vysokohorskými vynašeči smekám klobouk.

➔ Video na hradecidnes.cz

Hradec Králové

V Hradci nepoteče teplá voda

Kvůli zkoušce těsnosti horkovodních rozvodů tepla z elektrárny v Opatovicích nad Labem budou v úterý po 5. hodině přerušeny dodávky teplé vody v Hradci Králové. S obnovou se počítá okolo 18. hodiny. V případě závažnějších netěsností se může doba odstávky, která se týká i zákazníků Tepelného hospodářství HK, prodloužit. (sd)

Rychnov nad Kněžnou

Ukradené motorky má majitel zpět

Květnové vloupání do garáže u chalupy poblíž obce Liberk na Rychnovsku už policisté objasnili. Krádež historického motocyklu, terénní motorky, páječky i vrtačky mají na svědomí dva mladíci ve věku 20 a 25 let z Dobrého a Kostelce nad Orlicí. Za krádež a porušování domovní svobody jim hrozí trest až pět let vězení. (sd)

Podkrkonošský Fořt zachraňuje kostel

ČERNÝ DŮL Nebýt obce a party nadšenců, z kostela Nejsvětější Trojice ve Fořtu na Vrchlabsku, který je od roku 1958 kulturní památkou, by nejspíš zbyla ruina. Po krůčcích dávají původně barokní stavbu z konce 18. století dohromady a proměňují jej v kulturní centrum vesnice, která je součástí Černého Dolu.

Černý Důl zchátralý kostel od církve získal v roce 2007, od té doby stavaři opravili krovy, římsy, část střechy nebo kostelní věž. Před třemi lety místní patrioti založili Spolek pro kostel Fořt a kromě pomoci s opravami dokázali od opouštěné památky vrátit život. Pořádají koncerty, vánoční akce, na začátku června tu dokonce po několika desetiletích byla první svatba. „Bydlel jsem naproti kostelu a každý den viděl, v jakém je stavu, chátral, okna byla rozbítá. Řekli jsme si, že s tím něco uděláme a nenecháme to spadnout,“ vypráví předseda spolku Roman Skřehot.

Nejdříve zasklil vyspaná okna. „Hned jsme se domluvili, že uděláme kulturní akci a otevřeme kostel veřejnosti. Spousta lidí z Fořtu v něm nebyla třeba třicet let. Prvním počinem byl amatérský kytarový koncert,“ pokračuje. Na konci roku 2016 měl premiéru vánoční koncert, od té doby bývá každoročně. Navštěvovanou událostí se stalo Betlémské světlo, přibývají letní akce. V srpnu zazní francouzské šansony.

Fotky ukazují život v minulosti

Spolek každé jaro organizuje brigádu, má jen deset členů, ale pomáhají dobrovolníci z celé vesnice. „Chodí lidé, kteří nejsou rodáci, ale ve Fořtu si třeba koupili chalupu. Lépe zapadnou do místní komunity, v tom vidím velký přínos,“ poznamenává členka spolku Monika Snopová.

Interiér oživila výstava historických fotografií života v Černém Dole před desítkami let. Do kostela se nedávno přijeli podívat i původní němečtí obyvatelé z okolí. Z pří-

spěvků a dobrovolného vstupného patrioti dělají dílčí opravy. Plánují vyrobít mříž, aby památka mohla být otevřená celoročně.

Za více než deset let, co městys kostel vlastní, investoval do oprav 3,4 milionu korun, jeden milion z vlastního rozpočtu, zbytek z dotací. V současnosti je v restaurátorské dílně oltářní obraz, další tisíce korun si vyžádá zabezpečení fasády, z níž vypadl pískovcový blok. Na zásadní rekonstrukci památky jsou ale potřeba miliony. Jen kompletní oprava střechy vychází na čtyři miliony korun.

„Převzetí v roce 2007 kostel od církve bylo správným krokem, ale byl to trochu danajský dar. Abychom ho dali dohromady, utopíme v tom nemalé peníze. Náš rozpočet je omezený a opravy jdou bohužel pomalu. Obec investovala do kanalizace, což ovlivní rozpočet na několik let dopředu,“ říká starosta Černého Dolu Josef Pánek. Naději vidí v dotacích. Zevnitř kostel vypadá mnohem lépe než zvenku. Interiéry včetně malovaného stropu a nástěnných maleb se dochovaly v překvapivě dobré kondici. „Paradoxně pomohlo, že byla rozbítá okna. Díky tomu budova větrala,“ poznamenává Roman Skřehot.

První renesanční kostel postavil Jan Kryštof z Valdštejna v roce 1606. Současný barokní vznikl mezi lety 1769 až 1774, na konci 19. století přibýly varhany a věžní hodiny. Kompletní rekonstrukce se dočkal v roce 1902. Po druhé světové válce chátral, ale ještě v roce 1979 sloužil bohoslužbám.

— Tomáš Plecháč